

[Hanne Budtz.]

men at der ikke var hjemmel til at frede bygningen.

Denne sag har siden optaget mange mennesker og er af umådelig interesse både for dem, der ønsker at bevare en særpræget del af det gamle Københavns bygninger, og for dem, der er interesseret i at bevare muligheden for Cirkus Schumanns forbliven i København, hvortil naturligvis kommer den helt almene interesse.

Sagen er nu på ny rejst også af dagbladet Information, og under henvisning til den overordentlige interesse, som knytter sig til bevarelsen af bygningen, tillader jeg mig på ny at rette henvendelse til den højtærede kulturminister, også fordi sagen nu må være en hastesag, inden der igen sker et katastrofalt indgreb i det gamle København.

Det er jo ikke alene, at det er Cirkus Schumanns forbliven på stedet, som i øvrigt har en kolossal både Københavner-, turist- og provinsmæssig interesse, men også, at Cirkusbygningen er en væsentlig del af Københavns gamle forlystelsescentrum, ja, den indeholder også en biograf, og selv om dette ikke er afgørende, gøres der jo for tiden stort indgreb i biograferne i nærheden, men også bygningsens særpræg — og en kuppel ikke mindst af dette format er jo altid særdeles smuk i sig selv — gør, at jeg stadig er af den opfattelse, at fredningsloven indeholder hjemmel til en fredning.

Den højtærede minister bemærkede den 13. december 1962 i sit svar til mig, at bygningen ikke var 100 år gammel, og at dette „som bekendt er en minimumsbestemmelse i loven“. Jeg bemærkede hertil, at 100 år ikke er nogen absolut betingelse i henhold til loven. Jeg påpegede også, at når Cirkusbygningen kan tænkes nedrevet, kan også Tivoli være i fare, og ministeren svarede, at spørgsmålet om visse af Tivolis bygninger indgik i overvejelserne i forbindelse med næste revision af fredningslisten, som ville foreligge i 1964. Mon denne foreligger?

Jeg mener, det må være en naturlig op-

gave for ministeren at være med til at sikre Cirkusbygningen, og der er jo andre muligheder. Folketinget har jo vedtaget den ny teaterlov; der giver mulighed for at sikre, at teaterbygninger, alene fordi de rummer teatersale og uden hensyn til deres historiske eller særprægede ydre, bevares. Derfor foreligger den mulighed, at ministeren kunne fremsætte lovforslag af tilsvarende karakter, for så vidt angår cirkus.

Det er mere end beklageligt, det er katastrofalt, om det gamle København skal omdannes til en merkantilt præget by, som ligner alle andre, nye byer.

København har jo mistet alle sine virkelige gamle bygninger, men eftertiden vil også kunne bebrejde os, om vi ikke bevarer noget af det forholdsvis gamle og interessante og i dette tilfælde interessante ikke alene af ydre, men også med hensyn til sit formål.

Jeg anmoder derfor den højtærede minister om snarest at ville gøre noget effektivt for at sikre Cirkusbygningen.

Minister for kulturelle anliggender *Bomhølt's* svar (12. august 1964):

Det ærede medlem peger på, at en bevaring af Cirkusbygningen kunne sikres gennem dens optagelse på de med hjemmel i bygningsfredningsloven udfærdigede fredningslister. Jeg har, som det er anført, tidligere fremsat mit syn på mulighederne for at gå denne vej, og jeg er stadig af den opfattelse, at det er tvivlsomt, om de af loven forudsatte betingelser for en fredning er til stede. Betingelserne for fredning er, at de pågældende bygninger „har kunstnerisk eller historisk værdi og tillige som regel er over 100 år gamle“. Afgørelsen af, om en bygningens værdi i fornævnte henseende er tilstrækkelig stor til, at bygningen skal fredes, træffes af ministeren efter indstilling af det særlige bygningssyn. Bygningssynet har ikke indstillet Cirkusbygningen til optagelse på den i 1964 reviderede fredningsliste, hvad enten dette så skyldes, at bygningssynet ikke mener, at bygningen opfylder de kunst-